

KULTURKRISTNA ÄR LIKA MYCKET MÖJLIGHETER SOM HOT

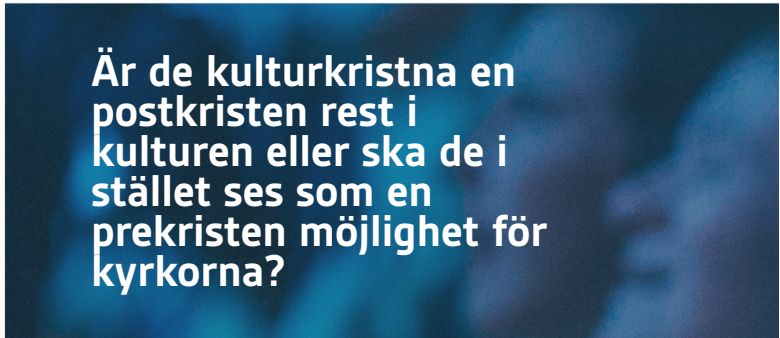
Det är ett mycket spännande material som vi får del av i ALT:s rapport om svenskarnas attityder och förhållningssätt gentemot den kristna tron. En grundläggande fråga som undersöks, är vad det innebär att vara kristen i Sverige. Frikyrkliga har traditionellt förstått tron på Gud som helt central för ens världsbild och med stora implikationer för vardagens val och prioriteringar. Samtidigt har många i frikyrkan sett lite föraktfullt på de namnkristna – de som kallar sig kristna, men där det inte påverkar deras liv.

För undersökningen visar tydligt att det finns ett annat sätt att se på begreppet kristen i Sverige. Man kan identifiera sig som kristen utan att gå till kyrkan, utan att läsa Bibeln och utan att tro att det finns en Gud eller "att det kanske inte finns en Gud, men det finns något, en högre makt eller andevärld". Man är med andra ord en sorts kristen ateist eller agnostiker.

Även om andelen som identifierar sig som kristna har sjunkit från 49 % i Linneuniversitetets Survey 2016 till 43 % i denna undersökning, är det förvånande att så många ändå föredrar beteckningen kristen om sig själv i stället för "ateist", "agnostiker", "annan troende" eller "nej, inget av detta". Det finns alltså två sorters kristna i Sverige. Dels denna stora grupp som vi kan kalla kulturkristna, dels den lilla grupp som kännetecknas av att de läser Bibeln regelbundet, där frikyrkliga torde utgöra en betydande andel.

Alltför ofta har särskilt frikyrkliga sett på den stora gruppen kulturkristna i Sverige

som ett hot mer än en möjlighet. Det kan finnas goda skäl till detta. Kulturkristendom kan vaccinera mot den varma tron på en Gud som ingriper i historien för att rädda och befria.

**Är de kulturkristna en
postkristen rest i
kulturen eller ska de i
stället ses som en
prekristen möjlighet för
kyrkorna?**

Men vi som är aktiva i kyrkorna behöver också våga att gå in i nyfikna samtal med kulturkristna med vår tro på att det finns en Gud som har visat sig genom Jesus Kristus och som genom den Helige Ande vill ge kraft till människan att leva ett liv i tro, hopp och kärlek.

Att många vill identifiera sig som kristna innebär också spännande öppningar för kyrkorna. Det är viktigt att förstå att det på något sätt ligger en positiv syn på den kristna tron till grund för människors sätt att identifiera sig som kristen. Trots att man inte går i kyrkan, trots att man nästan aldrig ber, trots att man inte säger att man tror på Gud så finns det identifieringspunkter som det är lätt att bli nyfiken på.

En grundfråga kan vara om man ser på denna stora grupp som en postkristen rest i kulturen eller om den i stället ska ses som

en prekrysten möjlighet för kyrkan inför framtiden. Ser vi bara resterna av ett fallfärdigt hus eller ser kyrkan i detta en gammal halvt överlämnad grundmur som det faktiskt går att bygga något nytt utifrån?

Särskilt svaren gällande tron på Gud och högre makter på sida 11 visar att det i alla generationer finns klart fler som tror på Gud eller en högre makt, än som bestämt inte gör det. Här finns öppningar, och erfaren-

heter i vår församling är att fler och fler kulturkristna i alla åldrar visar på en önskan att få undersöka vem denna högre makt kan vara.

I den prekristna kultur finns idag, kan vi likt Paulus på Areopagen i Apg 17 anknyta till dessa genom att vittna om den "okände guden" som de kanske önskar att de kände och kunde sätta sitt hopp till inför en alltmer osäker framtid.

Øyvind Tholvsen
Pastor Lugnetkyrkan, Falun och
ledarskribent på *Tidningen Dagen*

Texten är en bearbetad version av en ledarartikel som publicerades i Dagen den 26 september 2025.